

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากร
พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้ข้าราชการและบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครมีความประพฤติดี
สำนึกในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมี
ประสิทธิภาพและเป็นการรักษาตำรวจซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการและบุคลากร
ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร อันจะนำมาซึ่งการยอมรับในสถานะและคุณค่าแห่งมหาวิทยาลัยต่อ
บุคคลทั้งหลาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงมีมติ
ให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วย
จรรยาบรรณของข้าราชการและบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“บุคลากร” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ อาจารย์ประจำ
ตามสัญญา พนักงานราชการ เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญา และให้หมายความรวมถึงบุคลากร
ประเภทอื่นทุกประเภท โดยอนุโลม

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำในสังกัดมหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนคร ที่จ้างโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน

“อาจารย์ประจำตามสัญญา” หมายความว่า บุคลากรที่มหาวิทยาลัย
ทำสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานด้านการสอนและงานวิชาการ โดยมีตำแหน่งงานเป็นอาจารย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ หรือศาสตราจารย์พิเศษ ที่จ้างโดยใช้เงิน
งบประมาณแผ่นดินและหรืองบประมาณของมหาวิทยาลัย

“พนักงานราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณแผ่นดิน เพื่อเป็นพนักงานของรัฐ ในการปฏิบัติหน้าที่สายการสอนและสายสนับสนุนให้กับมหาวิทยาลัย

“เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญา” หมายความว่า บุคลากรที่มหาวิทยาลัยทำสัญญาจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ตามกรอบอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด ที่จ้างโดยใช้งบประมาณแผ่นดินและหรืองบประมาณของมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีหรือตำแหน่งอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ความประพฤติที่ข้าราชการและบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักปฏิบัติขึ้น เพื่อรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณของวิชาชีพ โดยบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๕ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ สำหรับข้าราชการและบุคลากร มีดังนี้

(๑) พึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและบุคลากร

(๒) พึงมีเจตคติที่ดีต่อองค์กร เพื่อนร่วมงาน และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะและสั่งสมประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๓) พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณกำหนดไว้เป็นการเฉพาะก็ต้องปฏิบัติตามวิชาชีพนั้นด้วย

(๔) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เต็มความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ชยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

(๕) พึงอุทิศเวลาให้แก่ราชการ ไม่ทอดทิ้งหรือละทิ้งหน้าที่ของตนในการปฏิบัติราชการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) พึงใช้และดูแลรักษาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

(๗) พึงใช้เสรีภาพทางวิชาการโดยสุจริต ละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ว่าจะโดยวิธีคัดลอกหรือเลียนแบบโดยมิชอบด้วยกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาหรือระเบียบทางวิชาการ

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน

ข้อ ๖ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน มีดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม
- (๓) พึงให้ความร่วมมือช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน ทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาในความรับผิดชอบด้วย
- (๔) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบรวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม และหลีกเลี่ยงการกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงาน บุคคล ไม่ใส่ร้ายป้ายสีนินทาว่าร้าย หรือกระทำการอื่นใดที่ถือว่าการให้ร้ายผู้อื่นทั้งโดยเปิดเผยหรือวิธีลับ
- (๕) พึงปฏิบัติหน้าที่ต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี
- (๖) พึงรักษาส่งเสริมความสามัคคีความก้าวหน้าทางวิชาการซึ่งกันและกัน และไม่กีดกันหรือกีดขวางการมีส่วนร่วมทางวิชาการของเพื่อนข้าราชการและบุคลากรด้วยกัน

หมวด ๓

จรรยาบรรณต่อจรรยาบรรณต่อศิษย์ ผู้มาติดต่องาน และสังคม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณต่อศิษย์ ผู้มาติดต่องาน และสังคม มีดังนี้

- (๑) พึงปฏิบัติต่อศิษย์ และหรือบุคคลอื่นๆ โดยเท่าเทียมกัน ไม่มีอคติโดยอาศัยเหตุผลทางสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา หรือลัทธิความเชื่อ
- (๒) พึงให้บริการต่อผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน ให้เกียรติผู้อื่น เมื่อเห็นว่าเรื่องใด ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ควรชี้แจงเหตุผล และให้คำแนะนำ ตลอดจนอำนวยความสะดวกต่อผู้มาติดต่อ
- (๓) พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ได้มาตรฐาน

(๔) ฟังละเว้นจากการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากผู้มาขอรับบริการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น

(๕) ฟังเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางเพื่อการสร้างสรรค์และพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

หมวด ๔

หลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๘ เมื่ออธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาที่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟังได้ว่าข้าราชการหรือบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่ถือเป็นความผิดวินัย ให้เรียกพบโดยแจ้งเป็นหนังสือ และให้ดำเนินการตักเตือนด้วยวาจาเพื่อให้ผู้นั้นปรับปรุงตนภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ เมื่ออธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาเห็นว่าได้ดำเนินการตักเตือนด้วยวาจาตามข้อ ๘ แล้ว แต่ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณยังไม่ปรับปรุงตนเองภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร ให้ออกคำสั่งตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้นั้นปรับปรุงตนเอง และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงลายมือชื่อรับทราบในคำสั่งตักเตือนนั้น

ข้อ ๑๐ หากผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๘ ไม่มาพบอธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาเพื่อรับฟังการตักเตือนด้วยวาจา หรือรับทราบคำสั่งตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วยังไม่ปรับปรุงตนเอง ให้อธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์วิธีการดำเนินการทางวินัย ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลอากาศเอก

(วีระ กิจจาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ตัวอย่าง
หนังสือทูลเกล้าฯ

เขียนที่.....

วันที่.....

ตามที่ข้าพเจ้า.....(ระบุชื่อ).....ตำแหน่ง.....
ระดับ.....สังกัด.....(ชื่อหน่วยงานทางการศึกษา).....
ได้ทำผิดจรรยาบรรณกรณีตาม (ระบุมตราที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติและหรือข้อบังคับ
ที่เกี่ยวข้อง) โดยกระทำผิด คือ

.....
.....
ซึ่งเป็นกรณีกระทำผิดเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก และผู้บังคับบัญชาได้กรุณาตโษให้
จึงขอทำทัณฑ์บนให้ไว้ต่อ.....(ผู้บังคับบัญชา).....ว่าข้าพเจ้าจะไม่กระทำผิดจรรยาบรรณของ
ข้าราชการอีกต่อไปและจะรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการ
ฝ่าฝืนทัณฑ์บนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษข้าพเจ้าตามสมควรแก่กรณี ข้าพเจ้ารับทราบ
กรณีการทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงลงชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้ทำทัณฑ์บน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้บังคับบัญชา

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)